

Ref.no. W2019/568

Datum: 30 september 2019

monopoloïde situatie bedrijft waarbij de kosten worden vergoed via de tariefregulering (zonder risico's zoals debiteurenrisico's). Wij vermoeden niet dat zij ontmoedigd zouden worden door het verplicht moeten opstellen van een KCD.

Wij verzoeken u opnieuw in de wetswijziging de verplichting tot opstellen van een KCD te verruimen zodat ook de producenten hieraan dienen te voldoen.

G. Verbeteren artikel rondom aansluitdienst

Reeds bij de initiële lijst met knelpunten op basis van de huidige wetgeving gaven wij de eenmalige aansluitdienst aan. De hiervoor geldende regelgeving biedt geen concrete uitwerking aan voor de dagelijkse praktijk. Bij het ontbreken hiervan werken wij momenteel zelfstandig aan zogenaamd aansluitbeleid uit. Hierbij lopen wij aan tegen het huidige artikel 3.15 lid 4, welke als volgt luidt:

4. Indien op een aansluiting van een afnemer die een lengte heeft van meer dan 25 meter een nieuwe aansluiting wordt aangelegd voor een andere afnemer, dan wordt de afnemer die betaald heeft voor de bestaande aansluiting daarvoor deels gecompenseerd door een distributeur.

Een dergelijke restitutie bepaling is gekopieerd uit Europees Nederland alwaar dit helemaal is uitgewerkt in de zogenaamde TarievenCode Elektriciteit en is gebaseerd op de zogenaamde 'koperen plaat' gedachte. Van dit laatste is geen sprake op Bonaire alwaar juist sprake is van zeer dunbevolkte gebieden met geen tot nauwelijks infrastructuur. Wij zijn van mening dat als er al sprake is van restitutie dat zou moeten plaatsvinden tussen de 'eerst aangeslotene' en de 'nieuwkomer'. Daarnaast heeft het distributiebedrijf alleen een aansluitplicht in het geval de aansluiting economisch verantwoord is. In het geval bij een nieuwkomer er een restitutie dient plaats te vinden door de distributeur voor aan de 'eerst aangeslotene' door de distributeur, dan ontstaat er een economisch onverantwoorde situatie waardoor de 'nieuwkomer' geen recht heeft op een aansluiting. Het artikel biedt derhalve geen oplossing voor Bonaire.

Wij verzoeken u via de wetswijziging dit artikel te schrappen.

H. Decentrale opwekking

De decentrale opwekking (zonnepanelen) is in opkomst. Dit is aan de ene kant een ontwikkeling die omarmt kan worden aan de andere kant dient er gewaakt te worden voor 'uitholling' van het systeem. Hierbij opgemerkt dat juist de kapitaalkrachtige huishoudens/personen kiezen voor zonnepanelen. Het effect hiervan is dat de kWh prijs voor de centrale voorziening omhoog kan gaan, welke verhoging juist diegenen treft die niet kunnen investeren in zonnepanelen.

Daar waar in de wetswijziging wel een onderscheid gemaakt wordt tussen huishoudelijk en zakelijk (welk onderscheid geen doel treft) zouden wij in de wetswijziging graag een mogelijkheid zien tot onderscheid in de mate van aanwezigheid zonnepanelen. Dit zou dan ook nadrukkelijk een 'kan' constructie moeten zijn zodat via dit artikel decentrale opwekking 'gestuurd' (zowel

Ref.no. W2019/568

Datum: 30 september 2019

positief als negatief) kan worden al naar gelang de ontwikkeling en de gevolgen voor het tarief voor het centrale systeem dit verlangd.

In dit kader merken wij op dat wij signalen hebben verkregen dat er partijen zijn die willen pleiten voor een verhoging van de terugleververgoeding. Wij zijn hier geen voorstander van omdat degenen die feitelijk door middel van eigen opwek te weinig zouden bijdragen aan de dekking van het centrale systeem (waar ze nog wel gebruik van maken) nog verder zouden worden beloond (en hetgeen zou moeten worden betaald door degenen die niet kunnen investeren in zonnepanelen).

Hoofdstuk 3: drinkwater specifiek

De wetswijziging behandelt in hoofdzaak de mogelijkheid om tot een flexibelere tariefstructuur te komen teneinde tot een betere verdeling van de kosten en de subsidie te komen tussen afnemers door middel van de tarieven. In de toelichting op de wetswijziging wordt op bepaalde plekken gerefereerd aan de situatie van voor 1 april 2018, of te wel de oude tariefstructuur. Om misverstanden te voorkomen merken wij op dat WEB nimmer verzocht heeft voor een teruggang naar de oude tariefstructuur en bijbehorende tariefstructuur. Wij hebben enkel gepleit voor de mogelijkheid voor wat meer flexibiliteit bij de bepaling van tarieven -en inzet van de subsidie zodat de ergste 'pijnpunten' wat meer kunnen worden gemitigeerd.

De oude tariefstructuur was gebaseerd op een steile progressie (van 0,69 USD per m³ tot 9,42 USD per m³). Nu de tariefstructuur is gewijzigd per 1 april 2018 naar de facto een uniform tarief met alle bijbehorende overgangseffecten zou een teruggang naar deze oude tariefstructuur opnieuw tot heftige overgangseffecten leiden, ditmaal bij de afnemers met een relatief hoog verbruik. Daarnaast is er voortschrijdend inzicht. Het wordt steeds duidelijker dat een hoog verbruik niet altijd gecorreleerd is aan kapitaalkrachtig. Te denken valt aan grote gezinnen en families die juist vanwege armoede in 1 huis moeten blijven wonen. Het verbruik op de aansluiting is dan wellicht hoog, maar dit heeft niets te maken met betaalbaarheid. Ook heeft juist de nieuwe tariefstructuur een prille opkomst van een gewenste ontwikkeling gehad, zoals bijvoorbeeld nieuwe landbouw op het eiland. Een verhoging van de tarieven is een gevaar voor deze ontwikkeling. Voorzichtigheid is dan ook geboden bij de ontwikkeling van wijzigingen ten opzichte van de huidige structuur.

Voor wat betreft de uitwerking van het wetsvoorstel richting tarieven en structuren wordt verwezen naar een nog op te stellen Algemene Maatregel van Bestuur en Ministeriële Regeling. Dit zal naar verwachting een proces worden waarbij veel details geregeld zullen moeten worden waarbij geldt dat kleine details grote effecten kunnen genereren. Graag blijven wij intensief betrokken bij dit proces.

In aanloop naar deze reactie hebben wij een (prematuur) model ontwikkeld waarbij de gevolgen voor de grotere afnemers beperkt zijn en waarbij de subsidie gericht ingezet wordt om de lagere verbruikers (eerste levensbehoefte) te ontzien. Mogelijk dat een dergelijk model basis kan zijn voor verdere uitwerking.

Ref.no. W2019/568

Datum: 30 september 2019

Ondanks dat het doel van de wetwijziging duidelijk is, betwijfelen wij of de teksten in de wetwijziging afdoende zijn. Bij bepaalde passages is het gevaar dat deze voor meerdere uitleg vatbaar kan zijn, bepaalde passages zijn overbodig. Dit wordt behandeld in het volgende gedeelte.

Suggesties verbetering wetsvoorstel

De relevante wijzigingen in de wet zijn als volgt:

Artikel 1.1 wordt als volgt gewijzigd:
kleinverbruiker van drinkwater: afnemer van drinkwater met een verbruik voor eerste levensbehoeften dat overeenkomt met een bij regeling van Onze Minister bepaalde hoeveelheid of hoeveelheden.

Artikel 3.14 wordt als volgt gewijzigd:
2. Aan het derde lid worden de volgende zinnen toegevoegd: "Binnen elk tarief kan met het oog op de betaalbaarheid en daarmee toegankelijk van de drinkwatervoorziening voor eerste levensbehoeften, op basis van het verbruik en overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens de artikelen 3.15 tot en met 3.20 onderscheid worden gemaakt naar categorieën afnemers, waaronder kleinverbruikers van drinkwater, bij wie een lager dan kostendekkend tarief in rekening kan worden gebracht, met verdiscontering van de minderopbrengsten in de tarieven voor het hogere verbruik.

9. Bij algemene maatregel van bestuur worden de categorieën afnemers, bedoeld in het tweede lid, vastgesteld.

10. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld met betrekking tot:

- a. de procedure van vaststelling van de tarieven, bedoeld in dit artikel;*
- b. de begrenzing van de categorieën afnemers, bedoeld in het tweede lid;*
- c. de elementen en de wijze van berekening van de tarieven, bedoeld in dit artikel.*

Aan artikel 3.15 wordt een lid toegevoegd, luidende:
5. Bij regeling van Onze Minister kan met het oog op de betaalbaarheid en daarmee toegankelijkheid van de drinkwatervoorziening voor kleinverbruikers behorend tot een daarbij aangewezen categorie een bijzonder aansluittarief worden vastgesteld, dat voor deze verbruikers in de plaats treedt van het in het eerste lid bedoelde aansluittarief.

De artikelen 3.16 tot en met 3.18 worden vervangen door de volgende artikelen:
Artikel 3.16

b. voor drinkwater, met toepassing van artikel 3.14, tweede, negende en tiende lid, voor verschillende categorieën afnemers, waaronder kleinverbruikers, verschillende vaste gebruikstarieven op basis van het verbruik kunnen worden vastgesteld. Daarbij kunnen lagere vaste gebruikstarieven voor drinkwater voor eerste levensbehoeften naar redelijkheid worden gecompenseerd door hogere vaste gebruikstarieven of hogere

Ref.no. W2019/568

Datum: 30 september 2019

variabele gebruikstarieven als bedoeld in artikel 3.18, tweede lid, voor andere afnemers met een hoger verbruik of grotere aansluitcapaciteit.

Artikel

3.18

2. Voor drinkwater kunnen, met toepassing van artikel 3.14, tweede, negende en tiende lid, voor verschillende categorieën afnemers, waaronder kleinverbruikers, verschillende variabele gebruikstarieven op basis van het verbruik worden vastgesteld. Daarbij kunnen lage variabele gebruikstarieven voor eerste levensbehoeften of lage vaste gebruikstarieven als bedoeld in artikel 3.16, eerste lid, onder b, naar redelijkheid worden gecompenseerd door hogere variabele gebruikstarieven voor andere afnemers met een hoger verbruik of grotere aansluitcapaciteit.

Artikel

3.19

1. Het wegtransporttarief voor drinkwater verdisconteert de kosten die verband houden met de taak, bedoeld in artikel 3.6, en wordt verhoogd met de productieprijs, bedoeld in artikel 2.5, tweede lid.2. Met toepassing van artikel 3.14, tweede, negende en tiende lid, kunnen voor verschillende categorieën afnemers, waaronder kleinverbruikers, verschillende wegtransporttarieven op basis van het verbruik worden vastgesteld. Daarbij kunnen lagere wegtransporttarieven voor drinkwater voor eerste levensbehoeften naar redelijkheid worden gecompenseerd door hogere wegtransporttarieven voor andere afnemers met een hoger verbruik.

Relevante passages in de Toelichting Artikelsgewijs en Memorie van Toelichting:

“Onderdeel 2 voegt een aantal bepalingen voor drinkwater toe in het derde lid. De wijzigingen leiden ertoe dat bij elke tariefsoort, genoemd in het tweede lid op basis van het verbruik onderscheid kan worden gemaakt naar categorieën afnemers waaronder kleinverbruikers. Hiervoor kan aanleiding zijn om de betaalbaarheid en toegankelijkheid van de drinkwatervoorziening voor eerste levensbehoeften voor eenieder te borgen, iets waartoe Nederland ook op grond van internationale verdragen is gehouden. Het begrip kleinverbruiker van drinkwater wordt ingevolge artikel 1, onderdeel A, gedefinieerd in artikel 1.1 van de wet. Aan kleinverbruikers kan een lager dan kostendekkend tarief in rekening worden gebracht en aan overige verbruikers een kostendekkend of hoger dan kostendekkend tarief ter compensatie van lagere dan kostendekkende tarieven. Het onderscheid is noodzakelijk om de betaalbaarheid en toegankelijkheid voor de meest kwetsbare groepen te borgen. Het tariefstelsel als geheel blijft gericht op kostendekkendheid. Uitgangspunt is dat iedereen hetzelfde bedrag betaalt per m3 voor de eerste zoveel m3 drinkwater; zowel klein als grootverbruikers. Het vaste gebruikstarief kan verschillen voor klein en grootverbruikers; voor kleinverbruikers is het lager dan kostendekkend en voor grootverbruikers is het kostendekkend of hoger.”

Ref.no. W2019/568

Datum: 30 september 2019

“Het is met andere woorden geen harde begrenzing. Voorkomen dient te worden dat door het noemen van een getal een verbruiker met een verbruik voor eerste levensbehoeften enkel door overschrijding van dat getal niet langer als kleinverbruiker wordt aangemerkt waardoor de toegang tot drinkwater zou kunnen worden belemmerd.”

De hoofdreden voor de wijziging is vanwege het feit dat op basis van het vigerende artikel geen onderscheid (op basis van verbruik) mocht worden gemaakt binnen de categorie ½ inch, een aansluitgrootte die geldt voor bijna alle aansluitingen op het eiland. Om dit probleem op te lossen wordt de bestaande tekst in artikel 3.14 uitgebreid met de volgende passage:

*“Binnen elk tarief kan met het oog op de betaalbaarheid en daarmee toegankelijk van de drinkwatervoorziening voor eerste levensbehoeften, op basis van het verbruik en overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens de artikelen 3.15 tot en met 3.20 onderscheid worden gemaakt naar categorieën afnemers, **waaronder kleinverbruikers van drinkwater**, bij wie een lager dan kostendekkend tarief in rekening kan worden gebracht, met verdiscontering van de minderopbrengsten in de tarieven voor het hogere verbruik.”*

Bij deze toevoeging wordt het begrip “kleinverbruikers” aangehaald en op een zodanige manier waardoor men zou kunnen twisten over de exacte betekenis hiervan. Het is namelijk niet duidelijk waar grammaticaal “bij wie een lager dan kostendekkend ... voor het hogere verbruik” op slaat. Slaat dit op “waaronder kleinverbruikers” of slaat dit op naar “categorieën afnemers”? Deze onduidelijkheid kan tot verschillende interpretaties leiden.

Voor een eenvoudig model waarbij sprake is van een harde grens van bijvoorbeeld 15m³ tussen klein- en grootverbruik en bijbehorende tarieven maakt de uitleg niet zoveel uit. Er ontstaat dan 1 vast gebruikstarief en variabel gebruikstarief voor de categorie kleinverbruik (lager dan kostendekkend). Echter, gezien de uitspraak in de toelichting op de wetgeving - geen voorkeur voor een harde grens - lijkt dit niet de bedoeling.

Voor een model waarbij meer sprake is van een opbouw (verschillende tarieven gebaseerd op een aantal m³ per maand) en daarmee niet 1 harde grens is het essentieel dat ‘kleinverbruik’ een verzameling is van categorieën gebaseerd op m³ per maand met een grens waarbij kleinverbruik overgaat in iets als midden- of grootverbruik. Gezien de uitspraken in de Memorie van Toelichting en Toelichting Artikelsgewijs zoals “geen harde grens” en “zelfde tarief voor 1^e zoveel m³ voor zowel in klein- en grootverbruik” lijkt het evident dat een categorisering op basis van m³ per maand juist de bedoeling is en daarmee meerdere tarieven binnen een categorie mogelijk moeten worden. De uitspraak “zelfde tarief voor 1^e zoveel m³ voor zowel klein- en grootverbruik” kan vervolgens alleen uitwerking krijgen als ook voor grootverbruik een korting mogelijk is, namelijk op die “1^e zoveel m³.”

Ook in de definitie van kleinverbruik is expliciet gemeld dat gaat om hoeveelheid of hoeveelheden. De toevoeging “of hoeveelheden” heeft volgens de toelichting te maken met de wens om geen harde grens te hebben maar een gefaseerde opbouw. De term kleinverbruik wordt feitelijk alleen bedoeld om aan te geven waar de ‘bescherming vervalt’. Zoals hierboven

Ref.no. W2019/568

Datum: 30 september 2019

gesteld geldt bij een systeem met staffels dat ook aan de volgende categorie een korting wordt toegekend, al is het maar voor de eerste staffel (of eerste staffels). Het wetsvoorstel zou significant verbeteren als de term 'kleinverbruik' zou vervallen (en evident duidelijk wordt dat er categorieën kunnen worden gecreëerd op basis van verbruik niet gehinderd door een verzamelterm als klein- of grootverbruik). De voorwaarden voor kortingen en/of verhogingen ten opzichte van het kostendekkende tarief kunnen vervolgens geregeld worden via de Algemene Maatregel van Bestuur en Ministeriële Regeling.

Hierbij kan gedacht worden aan de volgende wijzigingen in het wetsvoorstel:

Artikel 1.1 wordt als volgt gewijzigd:

~~*kleinverbruiker van drinkwater: afnemer van drinkwater met een verbruik voor eerste levensbehoeften dat overeenkomt met een bij regeling van Onze Minister bepaalde hoeveelheid of hoeveelheden.*~~

Artikel 3.14 wordt als volgt gewijzigd:

2. Aan het derde lid worden de volgende zinnen toegevoegd: "Binnen elk tarief kan met het oog op de betaalbaarheid en daarmee toegankelijk van de drinkwatervoorziening voor eerste levensbehoeften, op basis van het verbruik en overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens de artikelen 3.15 tot en met 3.20 onderscheid worden gemaakt naar categorieën afnemers, waaronder kleinverbruikers van drinkwater, waarbij op basis van lagere verbruiken bij wie een lager dan kostendekkend tarief in rekening kan worden gebracht, met verdiscontering van de minderopbrengsten in de tarieven voor categorieën met het hogere verbruiken."

9. Bij algemene maatregel van bestuur worden de categorieën afnemers, bedoeld in het tweede lid, vastgesteld.

10. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld met betrekking tot:

- a. de procedure van vaststelling van de tarieven, bedoeld in dit artikel;*
- b. de begrenzing van de categorieën afnemers, bedoeld in het tweede lid;*
- c. de elementen en de wijze van berekening van de tarieven, bedoeld in dit artikel.*

Aan artikel 3.15 wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Bij regeling van Onze Minister kan met het oog op de betaalbaarheid en daarmee toegankelijkheid van de drinkwatervoorziening voor kleinverbruikers—afnemers behorend tot een daarbij aangewezen categorie een bijzonder aansluittarief worden vastgesteld, dat voor deze verbruikers in de plaats treedt van het in het eerste lid bedoelde aansluittarief.

Ref.no. W2019/568

Datum: 30 september 2019

De artikelen 3.16 tot en met 3.18 worden vervangen door de volgende artikelen:

Artikel 3.16

b. voor drinkwater, met toepassing van artikel 3.14, tweede, negende en tiende lid, voor verschillende categorieën afnemers, waaronder kleinverbruikers, verschillende vaste gebruikstarieven op basis van het verbruik kunnen worden vastgesteld. Daarbij kunnen lagere vaste gebruikstarieven voor drinkwater voor eerste levensbehoeften naar redelijkheid worden gecompenseerd door hogere vaste gebruikstarieven of hogere variabele gebruikstarieven als bedoeld in artikel 3.18, tweede lid, voor andere afnemers met een hoger verbruik of grotere aansluitcapaciteit.

Artikel 3.18

2. Voor drinkwater kunnen, met toepassing van artikel 3.14, tweede, negende en tiende lid, voor verschillende categorieën afnemers, waaronder kleinverbruikers, verschillende variabele gebruikstarieven op basis van het verbruik worden vastgesteld. Daarbij kunnen lage variabele gebruikstarieven voor eerste levensbehoeften of lage vaste gebruikstarieven als bedoeld in artikel 3.16, eerste lid, onder b, naar redelijkheid worden gecompenseerd door hogere variabele gebruikstarieven voor andere afnemers met een hoger verbruik of grotere aansluitcapaciteit.

Artikel 3.19

1. Het wegtransporttarief voor drinkwater verdisconteert de kosten die verband houden met de taak, bedoeld in artikel 3.6, en wordt verhoogd met de productieprijs, bedoeld in artikel 2.5, tweede lid.2. Met toepassing van artikel 3.14, tweede, negende en tiende lid, kunnen voor verschillende categorieën afnemers, waaronder kleinverbruikers, verschillende wegtransporttarieven op basis van het verbruik worden vastgesteld. Daarbij kunnen lagere wegtransporttarieven voor drinkwater voor eerste levensbehoeften naar redelijkheid worden gecompenseerd door hogere wegtransporttarieven voor andere afnemers met een hoger verbruik.

Het wetsvoorstel zou voorts aanzienlijk verbeterd worden door heroverweging van de noodzaak tot aanvulling van artikel 3.15 lid 5. waarbij een mogelijkheid wordt gecreëerd om voor een bepaalde categorie een bijzonder (lager) aansluittarief vast te stellen dat in de plaats treedt voor een kostendekkend aansluittarief. Nog van het feit dat het onduidelijk is waar de korting in een dergelijk geval mee gedekt dient te worden vrezen wij een probleem bij de uitvoering. Bij de aanvraag van een nieuwe aansluiting kan de hoeveelheid drinkwater per maand niet gecontroleerd worden, er is immers dan nog geen verbruik. In het geval een bijzonder tarief gekoppeld is aan een bepaald verwacht verbruik dan kan verwacht worden dat klanten hun verbruik inschatten net onder een dergelijke grens. Er is vervolgens geen instrument om daar dan iets van te vinden. Als het gaat om sociale woningbouw dan zijn de kosten voor nieuwe aansluitingen al meegenomen in de totale kosten voor het bouwproject en worden verdisconteerd in de huurtarieven. Wij zien dan ook niet het probleem dat deze

Ref.no. W2019/568

Datum: 30 september 2019

passage zou oplossen en vrezen voor een administratief probleem. Wij verzoeken u deze wijziging niet door te voeren.

Dit geldt ook voor de wijziging in artikel 3.19 waarbij het tarief voor drinkwater dat wordt geleverd met de truck ook naar functie kan worden onderscheiden op basis van eerste levensbehoeften. Wij tekenen hierbij aan dat de truck per beweging een beperkt aantal m³ vervoert. Als gevolg van deze wijziging zouden we in de administratie een cumulatief moeten bijhouden van de meerdere leveringen aan een afnemer waarbij bij een bepaalde gecumuleerde hoeveelheid de status van zo'n afnemer zou moeten veranderen met al dan niet verrekeningen van eerder geleverde hoeveelheden. Wij vrezen dan ook door deze wijziging een administratief probleem en verzoeken u ook deze wijziging niet door te voeren.

Aanvullend verzoeken wij ook bij drinkwater aandacht voor het huidige artikel 3.15 lid 4, te weten de restitutie bepaling. Dit artikel is zowel van toepassing bij drinkwater als bij elektriciteit en waarbij het verzoek is uitwerkt hierboven bij elektriciteit, onderdeel G.

Onduidelijkheid in wetswijziging

De werking van het nieuw voorgestelde artikel 3.20 is ons niet duidelijk. De tekst luidt als volgt:

Artikel 3.20

Indien niet wordt voldaan aan het bepaalde bij of krachtens deze paragraaf met betrekking tot de tarieven voor drinkwater kan Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat een aanwijzing geven aan de distributeur. Bij de aanwijzing wordt aangegeven op welke gronden niet wordt voldaan aan het bepaalde bij of krachtens deze paragraaf en welke wijzigingen met het oog daarop in het tarief of de tarieven vereist zijn. Bij de aanwijzing wordt een termijn gesteld waarbinnen aan de aanwijzing voldaan moet worden.

Hier lijkt te worden vastgelegd dat in het geval dat alle tarieven zijn vastgesteld op basis van de uitgewerkte Algemene Maatregel van Bestuur en Ministeriële Regeling, inclusief vaststelling door ACM en gehonoreerde subsidieaanvraag en de Minister dan toch nog vindt dat de betaalbaarheid onvoldoende is geborgd, dat er een aanwijzing gegeven kan worden om een verdere korting te verstrekken. De vraag is dan hoe de minderopbrengsten hiervan verhaald kunnen worden. Wordt hiervoor alsdan een additionele subsidie verleend? Zoals in deze reactie diverse keren uitgeschreven is de betaalbaarheid van de tarieven gekoppeld aan de subsidie en uitwerking in de Algemene Maatregel van Bestuur en Ministeriële Regeling. In het geval de subsidie niet toereikend is om de betaalbaarheid te garanderen dan zou het niet WEB moeten zijn om hier het financieel nadeel van te dragen. In dat geval zou WEB namelijk onvoldoende inkomsten genereren en is goed financieel beheer niet meer mogelijk. In dergelijk geval dat dit artikel in werking zou treden zou hieraan een aanvullende subsidie gekoppeld dienen te zijn.

Ref.no. W2019/568

Datum: 30 september 2019

Hoofdstuk 3: afvalwater specifiek

In het document "Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)" wordt het doel van de wijziging als volgt omschreven:

"Het doel is om de vigerende wetgeving te verbreden waardoor het mogelijk is de exploitatiekosten van de riolering en de RWZI te dekken met de afvalwaterheffing aangevuld met subsidie op de afvalwaterheffing."

Het is vervolgens opmerkelijk dat in het wetsvoorstel en de toelichting daarop op geen enkele plaats de subsidie wordt benoemd. In de toelichting is te lezen dat de afvalwaterheffing geheven zal worden en waarbij de kosten van inzameling, transport en (verdere) verwijdering daarbij het uitgangspunt is. Ook is te lezen dat de afvalwaterheffing ingevoerd dient te worden om de exploitatiekosten van de riolering en de RWZI te dekken. Hiermee wordt het (voort)bestaan van een (noodzakelijke) subsidie miskent.

Ook is het opmerkelijk dat betaalbaarheid wel lading krijgt bij elektriciteit en drinkwater maar niet bij afvalwater. Ook hier geldt feitelijk dezelfde problematiek, temeer omdat dit een geheel nieuwe heffing betreft voor de inwoners op het eiland. Hoe het ook zij, om betaalbaarheid te bereiken zullen subsidies noodzakelijk blijven en dient hiervoor op wettelijk niveau voldoende basis te worden gecreëerd.

In detail merken wij op dat volgens de toelichting artikel 57a reeds rechten geeft om heffingen te innen. Naar onze mening is dit niet correct omdat dit artikel nog niet van kracht is geworden.

Administratieve lasten en regeldruk

Met haar reactie benoemt de ATR een bepaalde regeldruk voor afnemers en bedrijven als gevolg van de invoering van de afvalwaterheffing. De omvang van de lasten voor burgers en bedrijven zijn volgens het ATR afhankelijk van de wijze waarop de afvalwaterheffing door WEB wordt vormgegeven. In het geval er sprake zou zijn van een vaste vergoeding op basis van een separate factuur door WEB dan zouden de kosten als gevolg van de regeldruk voor de afnemers relatief hoog zijn. In het geval er sprake zou zijn van een geïntegreerde factuur met drinkwater en waarbij de afvalwaterheffing een gelijke grondslag zou kennen als voor drinkwater, dan zouden de kosten van de regeldruk laag zijn.

Wij merken hierbij op dat het hier louter gaat om kosten aan de afnemerskant zoals bijvoorbeeld het controleren en betalen van de facturen. Dit behandelt nog niet de administratieve lasten die aan de kant van de inning van de afvalwaterheffing zullen ontstaan, zoals bijvoorbeeld het vaststellen van de heffingen, het opstellen van facturen en de incasso en/of kwijtschelding hiervan. Ook in de Memorie van Toelichting wordt dit niet behandeld omdat administratieve lasten aldaar zijn beperkt tot het voldoen aan informatieverplichtingen voortvloeiend uit de wet- en regelgeving van de overheid.

Het ATR heeft haar advies gebaseerd op het uitgangspunt dat WEB de facturering van de afvalwaterheffing zal verzorgen. Dit is echter nog geen vaststaand feit. De verantwoordelijkheid voor de heffing ligt primair bij het bestuurscollege en staat in beginsel los

Ref.no. W2019/568

Datum: 30 september 2019

van het feit dat WEB het beheer en onderhoud verzorgt van de voorziening. Het bestuurscollege kan de heffing zelf doen of kan deze uitbesteden aan een organisatie zoals WEB. In het geval de taak bij WEB komt te liggen dan dient er nog een keuze gemaakt te worden of WEB deze facturen op naam van het bestuurscollege (en waarbij het bestuurscollege zelf zorgdraagt voor de incasso hiervan) of uitbrengt of op eigen naam (en WEB zorgdraagt voor de incasso). In het laatste geval dient een keuze gemaakt te worden of er sprake is van een aparte factuur of een geïntegreerde factuur met drinkwater. Alhoewel het laatste in eerste oogopslag een efficiënte oplossing lijkt, vrezen wij toch voor complicerende factoren. In de eerste plaats wijzen wij op de mogelijkheid tot kwijtschelding. Als gevolg hiervan is er geen 1 op 1 koppeling mogelijk met de grondslag voor drinkwater waar kwijtschelding niet aan de orde is. Om dit op te lossen dient er een administratie opgezet en bijgehouden te worden van de gevallen die in aanmerking komen voor kwijtschelding van de afvalwaterheffing. Hier is waarschijnlijk ook intensieve interactie met het bestuurscollege voor nodig omdat zij dienen te bepalen wie voor kwijtschelding in aanmerking komt. Daarnaast merken wij op dat in het geval van wanbetaling voor drinkwater de mogelijk bestaat om de afnemer af te sluiten van drinkwater. Het is ons niet duidelijk wat er van deze 'dwangmaatregel' overblijft wanneer een geïntegreerde nota wordt opgesteld. Specifiek benoemen wij de situatie dat een klant een deelbetaling doet op een geïntegreerde nota, bijvoorbeeld ter hoogte van het aandeel drinkwater. Kan er dan nog steeds een afsluiting plaatsvinden? En hoe dient een dergelijke deelbetaling administratief verantwoord te worden, welk aandeel wordt afgeboekt op drinkwater en welk aandeel wordt afgeboekt op de afvalwaterheffing? Het is goed mogelijk dat uiteindelijk zal blijken dat een integrale factuur niet haalbaar is.

Hoe het ook zij, bij de afvalwaterheffing zullen administratieve lasten ontstaan. Zelfs het geval van de door het ATR benoemde model bij een integrale factuur is dit niet zo eenvoudig als men dit doet vermoeden. Uiteindelijk zullen ook de administratieve lasten vergoed dienen te worden en dient derhalve voldoende aandacht te krijgen.

Daarnaast wordt er nog een aspect niet behandeld, namelijk nieuwe aansluitingen op de bestaande of nog aan te leggen riolering. Vooralsnog gaan wij ervanuit dat de wetwijziging voldoende grondslag biedt om ook een eenmalige heffing vast te stellen in het geval van een nieuwe aansluiting en/of een wijziging van de bestaande aansluiting. Ook bij deze activiteit zullen administratieve lasten ontstaan als gevolg van het opstellen van een heffing, de facturering en de incasso hiervan.

Afsluiting

Wij vertrouwen erop dat wij met deze uitgebreide reactie bruikbare input hebben geleverd om tot een verbetering van het wetsvoorstel te komen. Uiteraard zijn wij te allen tijde bereid tot nadere toelichting indien gewenst. Daarnaast worden we graag betrokken bij de nadere uitwerking van deze wetgeving. Dit temeer omdat juist deze nadere uitwerking maatgevend is voor de effecten op het niveau van de afnemers.

WATER- EN
ENERGIEBEDRIJF
BONAIRE

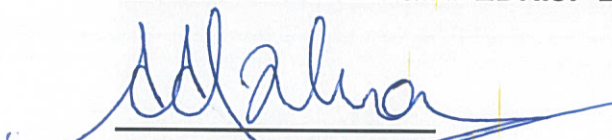
Ref.no. W2019/568

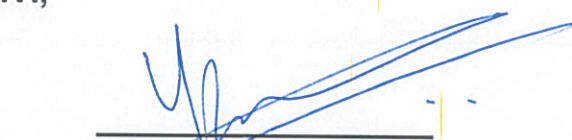
Datum: 30 september 2019

In verwachting u hierbij voldoende te hebben geïnformeerd,

Met vriendelijke groet,

WATER- EN ENERGIEBEDRIJF BONAIRE N.V.,

A. Koolman MS, BS
Algemeen Directeur

J. Balentien - Nicastia
Financieel Directeur